

Dosarul nr.2ra-1551/23
2-18179014-01-2ra-20112023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: I. Potînga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: R. Pulbere, A. Braga, A. Malîi)

Î N C H E I E R E

10 iulie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului declarat de Firma Comercială de Producție „Soldi” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Mocanu Serghei,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sîli Viorel împotriva Firmei Comerciale de Producție „Soldi” Societate cu Răspundere Limitată și Pavalachi Ilarion cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Sîli Viorel, reprezentat de avocatul Melinteanu Dorin, casată integral hotărârea din 13 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și pronunțată o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii depuse de Sîli Viorel,

c o n s t a t ă :

La 09 august 2018, Sîli Viorel a depus cerere de chemare în judecată împotriva FCP „Soldi” SRL și Pavalachi Ilarion cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acțiunii Sîli Viorel a indicat că la 21 august 2017, în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău, angajații FCP „Soldi” SRL, efectuând lucrări de schimbare a țevelor de apă, din neglijență, prin exploatarea vehiculelor, activitate legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare, au produs un incident și anume, au atins un pilon de beton în rezultatul căruia a căzut acoperișul unei parcări improvizate, deteriorând două automobile care erau parcate sub acoperișul dat. Unul dintre automobilele avariate de model „XXXXX” cu nr. de înmatriculare XXXXX, îi aparține dânsului cu drept de proprietate, în consecință cauzându-i un prejudiciu material considerabil.

Despre evenimentul produs la 21 august 2017, XXXXX a sesizat organele de poliție care, investigând circumstanțele producerii evenimentului au constatat că angajații FCP „Soldi” SRL, efectuând lucrări de schimbare a țevelor de apă din str. XXXXX, mun. Chișinău în curte, din neglijență, au atins un pilon de beton în rezultatul căruia a căzut

acoperișul unei parcări improvizate, deteriorând 2 automobile care se aflau sub acest acoperiș.

Potrivit Raportului de evaluare a pagubei nr.XXXXX din 22 septembrie 2017 întocmit de SRL „Exauto-Plus”, suma pagubei materiale cauzate automobilului său de model „XXXXX” cu nr.de înmatriculare XXXXX, a constituit 158 558,79 de lei.

Potrivit art.14 alin.(1) și (2) din Codul civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Din prevederile art.1398 alin.(1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Reieșind din dispozițiile art.1410 alin.(1) și (2) din Codul civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unei forțe majore (cu excepția cazurilor în care dauna a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate. Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Reclamantul a remarcat că încărcătorul de model „XXXXX” cu nr. de înmatriculare XXXXX, care aparține FCP „Soldi” SRL, prezintă în sine un izvor de pericol sporit în sensul dispozițiilor art.1410 alin.(1) din Codul civil, iar pârâții FCP „Soldi” SRL și Pavalachi Ilarion, în calitate de creator și posesor al izvorului de pericol sporit, urmează să repare prejudiciul material cauzat lui.

Reclamantul a menționat că întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, a înaintat FCP „Soldi” SRL o reclamație, prin care a solicitat achitarea benevolă a prejudiciului material cauzat, însă a primit refuz.

În contextul celor enunțate, Sîli Viorel a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul FCP „Soldi” SRL și a lui Pavalachi Ilarion în beneficiul său a sumei de 158 558,79 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, precum și 1200 de lei cheltuieli pentru întocmirea raportului de evaluare și 5104 lei taxa de stat achitată la depunerea acțiunii.

Prin încheierea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă cererea reprezentantului FCP „Soldi” SRL cu privire la atragerea în proces a Primăriei și a Consiliului mun. Chișinău pentru coparticipare obligatorie în sensul art.62 CPC (f.d.74-75, vol.I).

La 02 octombrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Sîli Viorel, reprezentat de avocatul Melinteanu Dorin a depus cerere, prin care a concretizat obiectul acțiunii, solicitând încasarea din contul FCP „Soldi” SRL și a lui Pavalachi Ilarion în beneficiul său a sumei de 5433,33 de Euro cu titlu de prejudiciu material, convertit în valută națională conform cursului oficial de schimb al BNM la data executării hotărârii, sumei de 5104 lei

taxa de stat achitată la depunerea acțiunii și 1200 de lei cheltuieli pentru întocmirea raportului de evaluare a pagubei (f.d.108-111).

Prin hotărârea din 13 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Sîli Viorel.

Prima instanță a motivat soluția de respingere a acțiunii prin faptul că la caz nu se atestă hotărâre judecătorească pe un fapt contravențional ce ar confirma că fapta ilicită a fost comisă din vina FCP "Soldi" SRL și a lui Pavalachi Ilarion. Deși reclamantul a prezentat probe care atestă dreptul de proprietate asupra automobilul deteriorat prin căderea plăcii de beton/parcarea improvizată, aceasta din urmă nu confirmă fapta ilicită comisă de către pârâți.

Instanța de fond a considerat întemeiate argumentele reprezentantului FCP "Soldi" SRL precum că construcția/parcarea improvizată amplasată în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău în esență reprezintă în sine un izvor de pericol sporit pentru mediul înconjurător și pune în pericol viața și securitatea celor din jur, precum și că FCP "Soldi" SRL nu este posesor legal sau proprietar de drept al construcției/parcării improvizate amplasată în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău.

Totodată, instanța a reținut că potrivit explicațiilor lui Pavalachi Ilarion, angajat al FCP "Soldi" SRL, intervievat de organul de constatare al MAI în persoana inspectorului XXXXX, precum și declarațiile date în procesul-verbal de constatare din 21.08.2017 la elucidarea circumstanțelor cazului sesizat, a mărturisit organului de drept că personal nu a atins construcția/parcarea improvizată amplasată în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău.

La fel, instanța a remarcat că în cadrul materialului înregistrat a fost audiat și un alt angajat al FCP "Soldi" SRL, prezent la fața locului și anume, XXXXX care a declarat că, activând în calitate de șofer la FCP "Soldi" SRL și fiind încadrat în serviciu la obiectul din str. XXXXX, mun. Chișinău a observat că în timp ce tractorul se deplasa de sub șopron construcția a căzut peste tractor și automobile, fără a indica din acțiunea cui s-a produs incidentul. În final s-a constatat că factorul determinant la prejudicierea automobilului de model „XXXXX” cu nr. de înmatriculare XXXXX a fost căderea unei porțiuni din acoperișul construcției/parcării improvizate, amplasată în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău, teritoriul administrativ al Primăriei mun. Chișinău.

De asemenea, instanța a notat că nici prin încheierea privind rezultatul examinării materialului înregistrat în registrul de evidență a altor informații referitor la infracțiuni al IP Buiucani din 06.09.2017, prin care a fost încetată examinarea cazului, nu se confirmă fapta ilicită invocată de reclamant în rezultatul căderii plăcii din beton/acoperișul imobilului și deteriorarea bunului mobil (automobil), fără să fi stabilit din acțiunea cui a avut loc sau căror factori s-a datorat.

Instanța de fond a conchis că nu au fost prezentate probe care ar confirma că căderea plăcii din beton/acoperișul asupra automobilelor a fost condiționată anume de factorul uman sau de alți factori cum ar fi construcția instabilă.

Instanța de judecată nu a reținut drept probă Raportul de evaluare a pagubei nr. XXXXX din 22.09.2017 prezentat de reclamant, deoarece acesta denotă o estimare a

valorii prejudiciului material, însă nu reprezintă un raport de expertiză care ar fi elucidat cauzele care au provocat prăbușirea plăcii din beton asupra automobilelor parcate.

Prima instanță a dedus că la caz se constată lipsa legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul solicitat de către reclamant.

Instanța de judecată a rezumat că în speță nu se poate constata ca fiind dovedită vinovăția pârâților FPC „Soldi” SRL și a lui Pavalachi Ilarion, or, reclamantul nu a prezentat dovezi concludente ce ar demonstra culpa pârâților, la materialele cauzei neexistând niciun proces-verbal cu privire la contravenție sau hotărâre judecătorească, prin care s-ar constata vinovăția ultimilor.

Pe final, instanța de fond a concluzionat că în litigiu nu sunt întrunite exigențele legale invocate, nu a fost dovedită legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu, vinovăția și autorul faptei ilicite, nu au fost prezentate suficiente probe pentru a conchide asupra vinovăției pârâților, precum și asupra temeiniciei cererii de chemare în judecată.

La 26 iulie 2022, Sîli Viorel, reprezentat de avocatul Melinteanu Dorin a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 07 decembrie 2022, întru executarea încheierii din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 13 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii sale în sensul formulat (f.d. 155, 168, 173, vol.I).

Prin decizia din 23 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Sîli Viorel, reprezentat de avocatul Melinteanu Dorin, casată integral hotărârea din 13 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și pronunțată o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii depuse de Sîli Viorel. S-a încasat din contul FCP „Soldi” SRL în beneficiul lui Sîli Viorel suma de 5433,33 de Euro cu titlu de prejudiciu material, convertită în valută națională conform ratei oficiale de schimb la data executării hotărârii și 5444,81 de lei cu titlu de taxă de stat proporțional pretenției admise în prima instanță și în instanța de apel. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Instanța de apel a motivat decizia, constatând că la 21 august 2017 au fost sesizate organele de poliție în legătură cu producerea unui incident în curtea blocului aflat pe str. XXXXX, mun. Chișinău, în urma căruia a căzut o placă de beton/acoperișul unei parcări improvizate, fiind deteriorate două automobile și un tractor care se aflau sub acoperișul dat.

Instanța de apel a precizat că reclamantul Sîli Viorel este proprietarul automobilului deteriorat de model „XXXXX” cu număr de înmatriculare XXXXX.

Totodată, pârâtul SRL „Soldi” prin intermediul angajaților săi, Pavalachi Ilarion și XXXXX, la 21.08.2017, în curtea blocului aflat pe str. XXXXX, mun. Chișinău, efectuau lucrări de schimbare a țevilor de apă, în procesul de executare a lucrărilor fiind antrenat un încărcător de model XXXXX cu n/î XXXXX.

Prin procesul-verbal de constatare la locul faptei din 21.08.2017, cu planșă fotografică, s-a stabilit că obiectul impus cercetării îl constituie 2 automobile de model „XXXXX” cu nr. de înmatriculare XXXXX și de model „XXXXX” cu nr. de înmatriculare XXXXX, asupra cărora s-a prăbușit șopronul din curtea blocului aflat pe str. XXXXX, mun. Chișinău, un încărcător de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX, la fel, o porțiune se afla

sub șopron cu încărcătura, precum și un autocamion amplasat lângă șopron cu nr. de înmatriculare XXXXX (f.d.12, 12 verso).

Instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.1410 din Codul civil (în redacția legii în vigoare până la 01 martie 2019), a conchis că SRL „Soldi” are calitatea de posesor al izvorului de pericol sporit și anume, al încărcătorul de model XXXXX cu nr.de înmatriculare XXXXX. Or, încărcătorul de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX, prezintă în sine un izvor de pericol sporit prin prisma reglementărilor de la alin.(1) al art.1410 din Codul civil, iar pârâtul SRL „Soldi” urmează să achite prejudiciul material cauzat, având calitatea de posesor al izvorului de pericol sporit, întrucât acesta din urmă nu a demonstrat că prejudiciul se datorează unei forțe majore sau din intenția persoanei vătămate în condițiile art.1417 CC al RM.

Instanța de apel a notat că exonerarea de răspundere în cazul prejudiciului determinat de un izvor de pericol sporit poate avea loc doar în cazuri de forță majoră, fie produs din intenția victimei și în cazul când posesorul demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieșit din posesiunea lui.

Instanța de apel a subliniat că răspunderea pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit este guvernată de reguli speciale, ținând cont de faptul că dauna se cauzează printr-o activitate sau însușiri periculoase ale unor obiecte ce nu pot fi controlate pe deplin de către om. Ca urmare a acestui fapt, răspunderea pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit se angajează în lipsa vinovăției.

La acest aspect, instanța de apel a considerat eronată soluția primei instanțe de respingere a acțiunii pe motiv că la materialele cauzei nu există proces-verbal cu privire la contravenție sau hotărâre judecătorească, prin care s-ar constata vinovăția pârâților FPC ”Soldi” SRL și Pavalachi Ilarion, or, elemente determinante cu privire la cauzele și împrejurările producerii incidentului ori la pagubele cauzate pot fi dovedite de persoana păgubită prin orice mijloc legal de probă, administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, iar lipsa unei decizii a organului de drept nu generează și respingerea cererii de chemare în judecată.

Astfel, potrivit declarațiilor martorului XXXXX, expuse în procesul-verbal de audiere din 21.08.2017 „La data de 21.08.2017, aflând-se la domiciliu, aproximativ pe la orele 16:25, a auzit strigând *stai, stai, stai*, după care a auzit o bubuitură puternică din curtea blocului din str. XXXXX. Apropiindu-se în curtea dată a văzut că o plită mare era căzută peste 2 automobile parcate în curtea blocului locativ de pe str.XXXXX, iar alături era un tractor și un autocamion” (f.d. 11 verso).

La fel, martorul XXXXX a declarat că: „.....a observat că în timp ce tractorul se deplasa de sub șopron, construcția a căzut peste tractor și două automobile”.

Instanța de apel a remarcat că SRL „Soldi” nu a prezentat probe incontestabile care ar confirma cu certitudine că căderea plăcii din beton/acoperișul improvizat asupra automobilelor a fost condiționată de faptul că construcția ar fi fost instabilă.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile angajaților SRL „Soldi” (Pavalachi Ilarion și XXXXX) expuse în procesul-verbal de constatare din 21.08.2017, întrucât acestea au fost date cu scopul de a se eschiva de la răspundere.

Din circumstanțele producerii incidentului și din declarațiile martorilor, instanța de apel a conchis că căderea plăcii din beton/acoperișul improvizat a fost cauzată anume de către încărcătorul de model XXXXX cu nr. de înmatriculare XXXXX ce aparține SRL „Soldi”.

Cu referire la întinderea prejudiciului material, instanța de apel a menționat că potrivit Raportului de evaluare a pagubei nr. XXXXX din 22.09.2017 prejudiciul cauzat lui Sîli Viorel în rezultatul deteriorării automobilului de model XXXXX, constituie suma de 5.433,33 Euro și care urmează a fi încasată din contul FCP ”Soldi” SRL (f.d.16-19). Or, debitor în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sportit este posesorul izvorului. Nu se consideră posesor al izvorului de pericol sportit persoana care efectuează exploatarea acestuia în virtutea raporturilor de muncă.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată soluția instanței de fond cu privire la respingerea acțiunii înaintată de Sîli Viorel, având în vedere că normele legal incidente determină concluzia temeiniciei cerințelor revendicate, fiind necesară încasarea din contul FCP ”Soldi” SRL în beneficiul lui Sîli Viorel a prejudiciului material în mărime de 5433,33 de Euro, convertiți în lei moldovenești conform ratei oficiale de schimb la data executării hotărârii.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.82 și art.94 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă și art.3 alin.(1) lit.a) și lit.j) din Legea taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992, a considerat necesar de a încasa din contul FCP ”Soldi” SRL în beneficiul lui Sîli Viorel a sumei de 5444, 81 de lei cu titlu de taxă de stat proporțional pretenției admise în prima instanță și instanța de apel.

Cât privește solicitarea înaintată de Sîli Viorel cu privire la încasarea sumei de 1200 de lei cu titlu de cheltuieli pentru întocmirea raportului de evaluare a pagubei de către SRL „Exauto-Plus”, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, deoarece reclamantul nu a prezentat probe concludente întru confirmarea achitării acestei sume.

La 20 octombrie 2023, prin intermediul oficiului poștal, FCP ”Soldi” SRL, reprezentată de avocatul Mocanu Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 23 mai 2023, cu menținerea hotărârii din 13 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În susținerea recursului, FCP ”Soldi” SRL, reprezentată de avocatul Mocanu Serghei, cu trimitere la prevederile art.432 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, a indicat că instanța de apel a emis o decizie arbitrară, nemotivată și contradictorie bazată în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

Recurenta consideră că la caz nu se atestă probe, în special hotărâre judecătorească pe un fapt contravențional, ce ar confirma fapta ilicită comisă de FPC „Soldi” SRL și Pavalachi Ilarion.

Suportul probatoriu reținut de către instanța de apel nu atestă dreptul de proprietate asupra bunului mobil și că automobilul intimatului a fost deteriorat prin căderea plăcii de beton/parcarea improvizată, acestea din urmă nu confirmă fapta ilicită comisă de recurent.

În viziunea recurentei construcția-parcarea improvizată amplasată în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău în esență reprezintă un izvor de pericol sportit pentru

mediul încunjurător și pune în pericol viața și securitatea celor din jur, iar FPC „Soldi” SRL nu este posesorul legal sau proprietarul de drept al construcției/parcarea improvizată, amplasată în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău.

Din explicațiile lui Pavalachi Ilarion, angajat al FPC „Soldi” SRL, intervievat de organul de constatare al MAI, în persoana inspectorului XXXXX și declarațiile date în procesul-verbal de constatare din 21 august 2017, la elucidarea circumstanțelor cazului sesizat, a mărturisit că personal nu a atins construcția/parcarea improvizată amplasată în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău.

La fel, în cadrul materialului înregistrat a fost audiat și un alt angajat al FPC „Soldi” SRL, prezent la fața locului XXXXX care a declarat că, activând în calitate de șofer la FPC „Soldi” SRL și fiind încadrat în serviciu la obiectul din str. XXXXX, mun. Chișinău, a observat că în timp ce tractorul se deplasa de sub șopron, construcția a căzut peste tractor și automobile, fără a preciza din acțiunea cui a avut loc incidentul.

Consideră că factorul determinant la prejudicierea automobilului de model „XXXXX” a fost căderea unei porțiuni din acoperișul construcției/parcări improvizate, amplasată în curtea blocului din str. XXXXX, mun. Chișinău, teritoriu administrativ al Primăriei mun. Chișinău.

Nici prin încheierea privind rezultatul examinării materialului înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitor la infracțiuni al IP Buiucani din 06 septembrie 2017, prin care a fost încetată examinarea cazului, nu se confirmă fapta ilicită invocată de Sîli Viorel în rezultatul căderii plăcii de beton (acoperișul construcției) și deteriorarea automobilului, fără să fie stabilită din acțiunea cui a avut loc sau căror factori s-a datorat.

De asemenea, nu s-a dovedit că căderea plăcii de beton/ acoperișul improvizat asupra automobilelor deteriorate, a fost condiționată anume de factorul uman sau de alți factori cum ar fi, construcția instabilă.

Raportul de evaluare a pagubelor din 22 septembrie 2017 nu poate fi reținut drept probă pertinentă, deoarece nu reprezintă un raport de expertiză care ar fi elucidat cauzele care au provocat prăbușirea plăcii de beton asupra automobilelor parcate.

La caz, lipsește legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul solicitat de către intimat.

La fel, nu s-a dovedit vinovăția (intenție, neglijență sau imprudență) a FPC „Soldi” SRL, care este o condiție strict obligatorie pentru angajarea răspunderii delictuale, or, nu există proces-verbal cu privire la contravenție sau hotărâre judecătorească care ar dovedi vinovăția FPC „Soldi” SRL și a lui Pavalachi Ilarion.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 23 mai 2023, în ședință publică.

Din actele cauzei rezultă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată la 01 septembrie 2023, la sediul FPC „Soldi” SRL, însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurentă (f.d.203, vol.I).

Totodată, din informația publicată pe Portalul Instanțelor Naționale de Judecată: www.cac.justice.md rezultă că decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2023, a fost publicată la data de 21 august 2023.

Astfel, recursul declarat la 20 octombrie 2023 de către FCP „Soldi” SRL, reprezentată de avocatul Mocanu Serghei, a fost depus în termenul legal.

La 03 ianuarie 2024 și la 18 ianuarie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Sîli Viorel, avocatului acestuia Melinteanu Dorin și lui Pavalachi Ilarion copia recursului declarat de FCP „Soldi” SRL, reprezentată de avocatul Mocanu Serghei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d.26-27, vol.II).

La 16 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, Sîli Viorel, reprezentat de avocatul Melinteanu Dorin a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de FCP „Soldi” SRL, întrucât argumentele invocate în acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 CPC pentru a fi considerat admisibil, soluția instanței de apel fiind legală și întemeiată, emisă cu respectarea prevederilor legale (f.d.30-34, vol.II).

Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

În conjunctura enunțată, și având în vedere că, recursul declarat a fost depus la 20 octombrie 2023, adică după intrarea în vigoare a modificărilor operate în Codul de procedură civilă, acesta va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

Examinând temeiurile recursului completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) *hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor*; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale. (2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Conform art.433 alin.(1) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
- e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
- f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art.432 alin.(1) lit.e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin.(1) lit.e) din prezentul articol.

Se reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă.

Din analiza recursului declarat de FCP „Soldi” SRL, reprezentată de avocatul Mocanu Serghei rezultă că drept temei de declararea a recursului a fost invocat *art.432 alin.(1) lit.e)* din Codul de procedură civilă, hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale, soluția fiind bazată pe o cercetare multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Dezacordul recurentei cu soluția instanței de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Însă, în contextul prevederilor art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurentă a temeiului conținut la *art.432 alin.(1) lit.e)* din Codul de procedură civilă, hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs verifică și sub aspectul dat temeiurile recursului.

La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin

însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de FCP „Soldi” SRL, reprezentată de avocatul Mocanu Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art.433 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură civilă, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Firma Comercială de Producție „Soldi” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Mocanu Serghei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecătorii

Oxana Parfeni

Diana Stănilă